

Βρυξέλλες, 15 Νοεμβρίου 2017
(OR. en)

Διοργανικός φάκελος:
2016/0230 (COD)

13249/17
ADD 1 REV 1

CLIMA 280
ENV 848
AGRI 553
FORETS 44
ONU 136
CODEC 1600

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Αποστολέας: Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου

Αποδέκτης: Αντιπροσωπίες

αριθ. προηγ. εγγρ.: 12829/17

Αριθ. εγγρ. Επιτρ.: 11494/16 - COM(2016) 479 final

Θέμα: Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας εντός του πλαισίου για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, καθώς και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για μηχανισμό παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και άλλες πληροφορίες που αφορούν την αλλαγή του κλίματος

- Γενική προσέγγιση
= Δηλώσεις

Επισυνάπτονται για τις αντιπροσωπίες δηλώσεις της Κροατίας, της Πολωνίας, της Φινλανδίας και της Επιτροπής σχετικά με τη γενική προσέγγιση που ενέκρινε το Συμβούλιο (Περιβάλλον) στις 13 Οκτωβρίου 2017. Οι δηλώσεις πρόκειται να καταχωριστούν στα πρακτικά της συνόδου του Συμβουλίου.

ΚΡΟΑΤΙΑ

«Παρότι στο πλέον πρόσφατο κείμενο του σχεδίου κανονισμού για τη χρήση της γης, την αλλαγή στη χρήση της γης και τις δασοκομικές δραστηριότητες (LULUCF) έχουν εν μέρει ενσωματωθεί οι τροποποιήσεις της Κροατίας που βασίζονται στις ειδικές περιστάσεις που επικρατούν στη Δημοκρατία της Κροατίας λόγω του πολέμου στη δεκαετία του 1990, οι οποίες είχαν και εξακολουθούν να έχουν άμεσο αντίκτυπο στη διαχείριση των δασών στη Δημοκρατία της Κροατίας, η Δημοκρατία της Κροατίας εκτιμά ότι απαιτείται περαιτέρω αναδιατύπωση του σχεδίου κανονισμού προκειμένου να ληφθούν υπόψη ορισμένες ιδιαιτερότητες, κυρίως στο τμήμα σχετικά με τα ποσά αντιστάθμισης στο Παράρτημα VII.

Δεδομένου ότι η Δημοκρατία της Κροατίας είναι χώρα πλούσια σε δασικές περιοχές (τουλάχιστον 43% της συνολικής της επιφάνειας), το προτεινόμενο κείμενο της γενικής προσέγγισης αναφορικά με τον κανονισμό LULUCF, και ειδικότερα η προτεινόμενη ελαστικότητα των 9,6 εκατομμυρίων τόνων ισοδυνάμου CO₂ για την περίοδο 2021-2030, σε συνδυασμό με τον προτεινόμενο συντελεστή αντιστάθμισης 12%, μπορούν να έχουν ως αποτέλεσμα την άνιση μεταχείριση της Δημοκρατίας της Κροατίας. Αυτό σημαίνει επίσης ότι η βιομηχανία και η οικονομία θα πρέπει να αντισταθμίσουν τις εκπομπές του τομέα LULUCF, παρότι ο τομέας αυτός θα διατηρεί καταβόθρες μέχρι το 2030.

Οι πρόσφατες αξιολογήσεις των εμπειρογνομόνων δείχνουν ότι η Δημοκρατία της Κροατίας χρειάζεται μεγαλύτερη αντιστάθμιση (συντελεστή αντιστάθμισης 32%), που αντιστοιχεί σε ετήσιο όριο αντιστάθμισης 2,5 εκατομμυρίων τόνων. Οι αξιολογήσεις αυτές λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι η περίοδος αναφοράς (2000-2009) δεν ήταν αντιπροσωπευτική για τη Δημοκρατία της Κροατίας, επειδή η ένταση της υλοτομίας ήταν σχετικά χαμηλή και δεν βρισκόταν στο βέλτιστο επίπεδο λόγω του εμφυλίου και των ναρκοθετημένων δασικών περιοχών. Κατά συνέπεια, σχεδιάζεται να αυξηθεί η ένταση της υλοτομίας στη Δημοκρατία της Κροατίας, με παράλληλη συνέχιση της αειφόρου διαχείρισης των δασών και διατήρηση των καταβοθρών CO₂.

Λόγω των ανωτέρω, η Δημοκρατία της Κροατίας εξακολουθεί να εκτιμά ότι είναι απαραίτητο να αυξηθεί το σχετικό ποσό αντιστάθμισης που ορίζεται στο Παράρτημα VII και δεν είναι σε θέση να υποστηρίξει την έγκριση της γενικής προσέγγισης.»

ΠΟΛΩΝΙΑ

«Τα δάση και το έδαφος αποτελούν τις μεγαλύτερες δεξαμενές άνθρακα στον πλανήτη. Η υποβάθμιση των δασών και του εδάφους έχει αρνητικό αντίκτυπο στην ποιότητα του νερού και την πρόσβαση σε αυτό, καθώς και στη βιοποικιλότητα, και οξύνει τα παγκόσμια προβλήματα όπως η πείνα, η φτώχεια και η μετανάστευση. Ο περιορισμός ή ακόμη και η εξάλειψη των προβλημάτων αυτών από τον πλανήτη αποτελεί μία από τις συνιστώσες της Συμφωνίας του Παρισιού. Η ποιότητα του νερού πρέπει να βελτιωθεί και η βιοποικιλότητα να προστατευθεί κυρίως μέσω της ανανέωσης των φυσικών συστημάτων, όπως των δασών και του εδάφους. Η υλοτόμηση δένδρων σύμφωνα με τους κανόνες ανανέωσης των φυσικών συστημάτων βελτιώνει τις περιβαλλοντικές συνθήκες, προστατεύει τη βιοποικιλότητα και δημιουργεί θέσεις απασχόλησης, μεταξύ άλλων στις αγροτικές περιοχές.

Η Πολωνία θα ήθελε συνεπώς να εκφράσει τις ανησυχίες της σχετικά με το προτεινόμενο σχέδιο κανονισμού, καθώς και **τη βαθιά της απογοήτευση ως προς τον βαθμό πολυπλοκότητας των νέων προτάσεων στο κείμενο της γενικής προσέγγισης που εγκρίθηκε κατά τη σύνοδο του Συμβουλίου «Περιβάλλον» στις 13 Οκτωβρίου 2017. Η διατύπωση του συμφωνηθέντος κειμένου είναι ακατανόητη για τον μέσο αναγνώστη. Εκτιμούμε ότι πρέπει να καταλήξουμε σε διαφανή και κατανοητή λύση που να είναι γενικά αποδεκτή. Το κείμενο που θα προκύψει θα υποβληθεί στο φόρουμ της Σύμβασης για τις κλιματικές αλλαγές. Το προτεινόμενο επίπεδο διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων αποτελεί μέρος της Εθνικά Καθορισμένης Συνεισφοράς (ΕΚΣ) δυνάμει της Συμφωνίας του Παρισιού και πρέπει να συνίσταται σε μέθοδο που να μπορούν να εγκρίνουν τα υπόλοιπα μέρη. Επιπλέον, πρέπει να διασφαλίσουμε ότι η προτεινόμενη λύση δεν προκαλεί περισσότερη γραφειοκρατία και δεν παραβλέπει την πρόοδο στην παιδεία και τις επιστήμες. Στον τομέα αυτή η ΕΕ πρέπει να αποτελέσει το παράδειγμα για τις αναπτυσσόμενες χώρες.**

Το γεγονός ότι **τα δασικά οικοσυστήματα αποτελούν τις μεγαλύτερες και σημαντικότερες καταβόθρες διοξειδίου του άνθρακα στην Ευρώπη δεν έχει ληφθεί δεόντως υπόψη στην προτεινόμενη νομοθεσία.** Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν πρακτικές αειφόρου διαχείρισης των δασών που αποφέρουν ετήσια καθαρή απορρόφηση 440 εκατομμυρίων τόνων ισοδυνάμου CO₂. **Η νομοθετική πρόταση δεν περιέχει κίνητρο για τα κράτη μέλη προκειμένου να αναλάβουν δράση που να μπορεί να επιφέρει επαγγελματοποίηση της διαχείρισης των δασών ώστε να ενισχυθεί το δυναμικό μετριασμού των δασών και να ληφθεί υπόψη ο οργανικός άνθρακας στο δασικό έδαφος.** Η πρόταση δεν περιλαμβάνει αναφορά στη δυνατότητα αύξησης της απορρόφησης διοξειδίου από τα δάση με επιπρόσθετες δραστηριότητες δασικής διαχείρισης, για παράδειγμα με μετατροπή των δασοσυστάδων, ενίσχυση του δυναμικού των φυσικών δασοσυστάδων και ρύθμιση των περίτροπων χρόνων για τις ώριμες δασοσυστάδες. **Επιπλέον, θα πρέπει να αποφύγουμε τη δημιουργία λογιστικών κανόνων που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε χρεώσεις, όταν τα αποθέματα δασικής βιομάζας που προβλέπονται έως το 2030 αυξηθούν και καταστούν σημαντικές καταβόθρες διοξειδίου.**

Η εισαγωγή του ενωσιακού κανόνα της μη επιβάρυνσης προκαλεί επίσης ανησυχία. Πρόκειται για έναν νέο κανόνα που δεν είναι δεσμευτικός βάσει του Πρωτοκόλλου του Κιότο και εισήχθη σε επίπεδο Ένωσης. Κατά πρώτο λόγο, ο κανόνας αυτός βασίζεται στο άρθρο 4 του σχεδίου κανονισμού, το οποίο υποχρεώνει τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν ότι δεν παράγουν καθαρές εκπομπές στον τομέα LULUCF. Κατά δεύτερο λόγο, η αντίληψη αυτή δημιουργεί ανησυχητικό προηγούμενο για τον καθορισμό στόχου της ΕΕ. Μπορεί να επηρεάσει σε σημαντικό βαθμό τον τρόπο με τον οποίο τα επιμέρους κράτη μέλη διαχειρίζονται τα δάση. Θέλουμε να τονίσουμε με επίταση ότι η δασοκομία τελεί υπό την ευθύνη των κρατών μελών και, συνεπώς, η θέσπιση ενωσιακού στόχου υποσκάπτει την εξουσία τους στον τομέα αυτό. Κατά τρίτο λόγο, η βιώσιμη διαχείριση των δασών αποτελεί αυτοτελή αξία και δεν πρέπει να εξαρτάται από τις δράσεις γειτονικών χωρών. Τα κράτη μέλη τα οποία τηρούν τις δεσμεύσεις τους που απορρέουν από το άρθρο 4 του κανονισμού και διαχειρίζονται κατά τρόπο αειφόρο τα δάση τους δεν πρέπει να υφίστανται κυρώσεις όταν συμμορφώνονται προς τις υποχρεώσεις που τους επιβάλλονται. Τα κράτη μέλη δικαιούνται αντιστάθμιση βάσει αυθαίρετα οριζόμενης περιόδου για το επίπεδο αναφοράς της διαχειριζόμενης δασικής γης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει συνεπώς να δικαιούνται προσφυγή σε αντισταθμίσεις όταν είναι αναγκαίο. Κατά τέταρτο λόγο, τα κράτη μέλη δεν θα γνωρίζουν εάν δικαιούνται αυτή την αντιστάθμιση μέχρι σχεδόν το τέλος της λογιστικής περιόδου, καθιστώντας αδύνατο να προβούν σε σημαντικό στρατηγικό σχεδιασμό, λόγω της αβεβαιότητας ως προς το εάν θα επιτύχουν τον στόχο της ΕΕ.

Θα θέλαμε εξάλλου να δηλώσουμε τη θέση μας σχετικά με το επίπεδο αναφοράς της διαχειριζόμενης δασικής γης και να παρουσιάσουμε την ερμηνεία μας ως προς το πως θα πρέπει να καθορισθεί το επίπεδο και τους παράγοντες που θα πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά τον καθορισμό του.

Κατά την άποψή μας, το επίπεδο αναφοράς διαχειριζόμενης δασικής γης θα πρέπει να είναι ανάλογο του φυσικού προτύπου της ανάπτυξης των δασικών πόρων. Θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ανάγκη για αύξηση του δυναμικού ανάπτυξης δασών, καθώς και την τρέχουσα και την προβλεπόμενη ηλικιακή διάρθρωση των δασοσυστάδων σε κάθε κράτος μέλος.

Τονίζουμε ότι το επίπεδο αναφοράς της διαχειριζόμενης δασικής γης θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την εποπτεία και την περιοδική αξιολόγηση της χαρακτηριστικής βιοποικιλότητας που αντιστοιχεί στο ρόλο που διαδραματίζουν τα δάση στο σύστημα του οικείου κράτους μέλους για την προστασία των φυσικών πόρων. Κάθε δράση που επηρεάζει την ανάπτυξη των δασικών πόρων, προκαλώντας «ευνοϊκή» αποχώρηση από το πρότυπο αυτό, αποτελεί επιπρόσθετη ανθρωπογενή δράση που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στο πλαίσιο της προτεινόμενης λογιστικής μεθόδου.

Υπάρχει πραγματική ανάγκη να αλλάξει η μεθοδολογία των λεπτομερειών καθορισμού του επιπέδου αναφοράς που προτείνονται στο σχέδιο κανονισμού. Δεν πρέπει να επέλθει αλλαγή στην προσέγγιση που να έχει ως αποτέλεσμα αφενός την απομάκρυνση από την προηγούμενως αδιαμφισβήτητη παραδοχή και αφετέρου να θεωρούνται οι αυξανόμενοι δασικοί πόροι σε μια συγκεκριμένη χώρα, λόγω τεχνητών περιορισμών, πηγή εκπομπών και όχι φυσική καταβόθρα για τους σκοπούς του λογιστικού συστήματος.

Προτείνουμε το επίπεδο αναφοράς της διαχειριζόμενης δασικής γης να λαμβάνει υπόψη το αποτέλεσμα των αλλαγών που συνδέονται με τη φυσική δυναμική και την ηλικιακή διάρθρωση. Είναι σημαντικό τα κράτη μέλη να μην υφίστανται κυρώσεις για αειφόρο δασική διαχείριση που προορίζεται να αυξάνει τους δασικούς πόρους, η οποία εφαρμόζεται τηρώντας την καθιερωμένη πρακτική και την εθνική νομοθεσία.

Συμφωνούμε με την Επιτροπή ότι η μη ισόρροπη ηλικιακή διάρθρωση (όταν η αναλογία των μεγαλύτερων ηλικιακών ομάδων αυξάνεται) μπορεί να οδηγήσει σε μακροπρόθεσμη μείωση του ρόλου των δασών ως καταβοθρών διοξειδίου.

Παρά τις προσπάθειες της Επιτροπής να διασφαλίσει τα κράτη μέλη ότι η προσέγγιση για το επίπεδο αναφοράς της διαχειριζόμενης δασικής γης δεν θα πρέπει να επηρεάζει υπερβολικά τους μελλοντικούς περιορισμούς της έντασης της δασικής διαχείρισης, η θέσπιση πιθανών περιορισμών στην προτεινόμενη νομοθεσία ενδέχεται να είναι αντίθετη προς το πνεύμα της Συμφωνίας του Παρισιού, η οποία έχει σχεδιασθεί ώστε να διατηρεί και να ενισχύει τον ρόλο των δασών ως μακροπρόθεσμων καταβοθρών διοξειδίου.

Θα πρέπει να επισημανθεί ότι, από την άποψη της κατανόησης της λειτουργίας των δασών και της χρήσης τους για οικονομική ανάπτυξη, το προτεινόμενο επίπεδο αναφοράς δεν είναι σωστό. Κατά την αντίληψή μας η ένταξη της δασοκομίας στην κλιματική πολιτική περιλαμβάνει την αυξημένη παραγωγικότητα των δασών, συγκεκριμένα την αυξημένη παραγωγή ξυλείας. Η προσέγγιση αυτή είναι προς όφελος της κοινωνίας, αλλά προσδίδει επίσης μεγαλύτερο ρόλο στην προστασία και τη διαμόρφωση της βιοποικιλότητας και έχει θετικότερες συνέπειες στην ποιότητα του νερού και την ανανέωση του εδάφους. Η δήλωση αυτή αποσκοπεί στο να επισύρει την προσοχή στα θέματα αυτά και να ωθήσει ώστε τα αιτήματά μας να ληφθούν υπόψη.»

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

«Η Φινλανδία είναι αυστηρά προσηλωμένη στο παγκόσμιο θεματολόγιο για το κλίμα, συμπεριλαμβανομένων της Συμφωνίας των Παρισίων και της φιλόδοξης δέσμης μέτρων της ΕΕ σχετικά με την ενέργεια και την κλιματική αλλαγή. Μακροπρόθεσμος στόχος της Φινλανδίας είναι μια κοινωνία με ουδέτερο ισοζύγιο άνθρακα, που να βασίζεται σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, και η αντικατάσταση των ορυκτών υλικών από υλικά βιολογικής προέλευσης που παράγονται με βιώσιμο τρόπο. Η Φινλανδία αποφάσισε να αυξήσει το μερίδιο της ανανεώσιμης ενέργειας στην τελική κατανάλωση ενέργειας πάνω από το 50%, να καταργήσει σταδιακά τη χρήση άνθρακα για την παραγωγή ενέργειας και να μειώσει κατά το ήμισυ τη χρήση ορυκτού πετρελαίου μέχρι το 2030. Στόχος μας είναι να έχουμε επιτύχει ουδέτερο ισοζύγιο άνθρακα μέχρι το 2045.

Η Φινλανδία τονίζει ότι με τα αποτελέσματα του Συμβουλίου «Περιβάλλον» της 13ης Οκτωβρίου 2017 δημιουργείται ο σημαντικός κίνδυνος οι λογιστικοί κανόνες να μην αντανάκλουν την πραγματικότητα. Τα αποτελέσματα δεν παρέχουν κίνητρα για τη βιώσιμη διαχείριση των δασών, δεν ενθαρρύνουν τη χρήση βιώσιμων δασικών προϊόντων μακράς διάρκειας ή τον μετασχηματισμό σε μια βιομηχανία βιοπροϊόντων. Η αντιστάθμιση που προβλέπει ο κανονισμός αποτελεί θετικό βήμα προόδου, αλλά η συμφωνηθείσα ποσότητα για τη Φινλανδία δεν επαρκεί για να αντιμετωπίσει τις χρεώσεις που προκύπτουν από τους λογιστικούς κανόνες.

Στη Φινλανδία ο τομέας LULUCF και ιδίως τα δάση είναι και συνεχίζουν να αποτελούν σημαντική καθαρή καταβόθρα. Όμως λόγω των λογιστικών κανόνων, τα δάση θα θεωρούνται πηγή εκπομπών και ο πραγματικός στόχος μείωσης των εκπομπών για τη Φινλανδία θα ξεπερνούσε κατά πολύ το 40%. Κάτι τέτοιο αντίκειται στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Οκτωβρίου του 2014.»

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

«Κατόπιν αιτήματος ορισμένων κρατών μελών, η Επιτροπή επιθυμεί να αποσαφηνίσει τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεται τους λογιστικούς κανόνες για τη διαχείριση δασικών εκτάσεων, που καθορίζονται στην πρότασή της για τον κανονισμό περί χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας.

Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι στην πρότασή της για τον συγκεκριμένο κανονισμό, οι εκπομπές και απορροφήσεις σε διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις πρέπει να υπολογίζονται με βάση το επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων.

Η Επιτροπή επαναλαμβάνει ότι, σύμφωνα με την πρότασή της, το προτεινόμενο επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων βασίζεται σε εκτιμήσεις σχετικά με τη μελλοντική δράση συλλέκτη διοξειδίου του άνθρακα κάθε δάσους, οι οποίες θα στηρίζονται σε προβολή των καταγεγραμμένων χαρακτηριστικών των δασών και των πρακτικών και της έντασης της δασικής διαχείρισης που έχουν καταγραφεί σε μια ιστορική περίοδο αναφοράς¹.

Η Επιτροπή τονίζει ότι το προτεινόμενο επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων λαμβάνει πλήρως υπόψη τον μελλοντικό αντίκτυπο των δυναμικών χαρακτηριστικών που συνδέονται με την ηλικία των δασών, όπως οι διάμετροι, τα φυτικά είδη, οι περίτροποι χρόνοι και οι ιστορικοί ρυθμοί ανάπτυξης, και δεν αποκλείει τη μελλοντική αύξηση της συγκομιδής. Ανάλογα με τα χαρακτηριστικά αυτά μπορούν, σε δεόντως τεκμηριωμένες περιπτώσεις, να δικαιολογηθούν συγκομιδές που να φθάνουν μέχρι και την ετήσια ανάπτυξη του δάσους. Μια τέτοια αύξηση στη συγκομιδή είναι συμβατή με την προσέγγιση των επιπέδων αναφοράς δασικών εκτάσεων. Ως εκ τούτου, κατά τον καθορισμό του επιπέδου αναφοράς δασικών εκτάσεων θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η αντίστοιχη μείωση των απορροφήσεων που απαιτείται για να εφαρμοστεί τέτοια αύξηση.

Τυχόν μη ισορροπημένη ηλικιακή διάρθρωση ενός δάσους (με υπερβολικό αριθμό παλαιών δέντρων) μπορεί να οδηγήσει σε μακροπρόθεσμη μείωση της δράσης συλλέκτη διοξειδίου του άνθρακα. Η Επιτροπή διαβεβαιώνει τα κράτη μέλη ότι η προσέγγιση των επιπέδων αναφοράς δασικών εκτάσεων δεν θα επιβάλει περιττούς περιορισμούς στις μελλοντικές προσαρμογές στην ένταση της διαχείρισης των δασών που αποσκοπούν στη διατήρηση ή την ενίσχυση της μακροχρόνιας δράσης συλλέκτη σύμφωνα με τη Συμφωνία των Παρισίων.»

---

¹ Στο έγγραφο 12829/17 η περίοδος αυτή είναι 2000-2009.